

Излага той сжщо, какъ обърналъ внимание на храната на болнитѣ, съ която ставали голѣми злоупотрѣби: какъ, напр., се готвѣла вечеря въ неизмити отъ обѣдъ сждове и се поднасяла като бульонъ водата, сгрѣта тамъ и наситена съ малко дробени картофи. . . „Често виждахъ болнитѣ да хвърлятъ храната си, ако и да плащаха скжпо. Това безчовѣчие не можехъ да търпя, гризейки ме съвѣстѣта както предъ болнитѣ така и предъ държавата“. Когато донесълъ за това предъ здравната инспекция и увелъ диетична храна, болнитѣ останали много доволни и разходитѣ по прехраната се намалили съ 40%. „Продоволствуващиятъ, виждайки всичко това, настрѣхна и се ожесточи“. И взелъ той да клевети Селимински предъ мѣстнитѣ власти и гражданитѣ, да ги настройва противъ него. „Но, въпрѣки това, азъ продължавахъ преобразованията си“.

И въ другитѣ служби по медицинската частъ и болницитѣ имало поразителни нередовности и ставали голѣми злоупотрѣби. За дърва, стѣкла, сапунъ, масло, конци, метли, книги и т. н. се харчили неоправдано значителни суми, безъ да има чистота въ болницитѣ и въ облѣклото на болнитѣ, безъ да е достатъчно отоплението (понеже домакинътъ продавалъ половината отъ дървата за своя смѣтка). Перачката въ болницата, съ знанието на аптекаря, вършила сводничество между болнитѣ жени и външни мжже, и когато Селимински заловилъ престѣпницитѣ и уволнилъ перачката, аптекарьтъ протестираше. Дошелъ тогава инспекторъ отъ Букурещъ, — и той намѣрилъ, че слабо платениятъ домакинъ ималъ право на ползуване отъ доставкитѣ! . . . Селимински, който не се убедилъ, че трѣбва да се търпи това цинично безредие и ограбване, отишелъ на обяснение въ Букурещъ; тамъ, обаче, противъ него се нахвърлила цѣлата медицинска власть, обвинявайки го, че умишлено гонѣлъ аптекаря. . . Да се оправдае било трудно — при тази користна заинтересованостъ на разпоредителитѣ горе. Но все пакъ въведенитѣ отъ него преобразувания били възприети въ всички държавни болници на Ромѣния. Вършили се злоупотрѣби и при окржжната служба по присаждане противъ шарка, както знаелъ това и въ Браила, презъ 1849 г. Фелдшеритѣ се спогаждали съ селскитѣ писари и правѣли фалшиви списъци на присадени ужъ деца, но следъ